

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2011. október 16.
(vasárnap)

Horváth Géza

ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET...

Lekció: János 11,1-27

Alapige: János 11,25-26

Jézus ekkor ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”

Imádkozzunk!

Azt énekeltük előbb, Úr Jézus Krisztus: „Élet útját megmutasd, én meg nem találom azt”. Valljuk, Urunk, hogy nem tudjuk megtalálni és nem tudtuk volna megtalálni az élet útját — ha már megtaláltuk —, ha te nem segísz rajtunk, és nem köszörülsz.

Köszönjük, Úr Jézus, hogy azért jöttél, hogy felragyogtasd előttünk az élet útját. Hogy mindenki, aki a halál ösvényén jár ebben az életben, és a halál felé megy, az megtalálja az életre vivő utat, a keskeny utat, amin kevesen járnak. Köszönjük, hogy biztos cél felé mehet az, akinek ezt az utat megmutatod, és erre az útra kegyelemből ráteszed lábait, és elindítod az élet útján.

Boldogok vagyunk, Urunk, ha erős hitünkkel már beléd helyeztettünk. Kérünk — úgy mint a tanítványok —, hogy növeld a hitünket.

Köszönjük neked hálaadással ezt a kedves reggelt. Áldunk, hogy felébredhettünk. Köszönjük, hogy elkészülhettünk és ide siethettünk a te hajlékodba. Köszönjük a gyülekezet közösségét, Urunk, hogy találkozhatunk másokkal és magasztalhatunk, dicsőíthetünk téged, aki a középén vagy, mert tudjuk, hogy itt vagy közöttünk.

Áldunk jelenlétedért, mert egyedül az, amely megvidámít, éltet és bátor szívet ad nekünk.

Könyörülj meg rajtunk, hogy a mai igédet is értsük. Engedd, hogy aki hirdeti és hallja itt az ígét, hadd tudjunk belesodálkozni szavadba. Elhinni, hogy az Lélek és élet, és igazat adni neki, magunkra nézve alkalmazni, meglátni, meghallani, ami nekem szól. Mi az belőle, ami engem fedd, ítél, figyelmeztet, bátorít, hív, simogat.

ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET

Könyörülj meg mindannyiunkon, Urunk, itt is és minden helyen, ahol ma a te drága igédet hirdetik. Hallass meg minket kegyelmedből.

Ámen.

Igehirdetés

Elérkeztünk a következő „Én vagyok...” igéhez. Már hónapok óta tanulmányozzuk a János evangéliumából azokat az igéket, amelyekben Jézus Krisztus önmagát jelentette ki az embereknek. Ezek a csodálatos igék, mindig így kezdődtek: Én vagyok... — Én vagyok az élet kenyere. Én vagyok az ajtó. Én vagyok a jó pásztor. Én vagyok a feltámadás és az élet.

Örültem, hogy éppen most került szóba ez az ige, mert nemsokára halottak napja van, amikor sokan a temetők felé mennek. Talán Budapesten is így van ez, de falun különösképpen. Jó, hogy éppen erre az időre esett ez az ige, amelyben Jézus Krisztus úgy jelenti ki magát, hogy Ő a feltámadás és Ő az élet.

Mondja ezt Jézus egy kedves asszonynak. A történetet röviden foglalom össze. Betániában élt egy három tagból álló kedves család. Testvérek voltak: Mária, Márta és Lázár. Ide Jézus Krisztus szívesen ment, szerették Őt, és Ő is szerette a háznak a lakóit. Szívesen adtak neki helyet, készítettek vacsorát neki. Ellátták mindennel. Egyszer az történt, hogy beütött a baj a családba. Lázár megbetegedett. Látták, hogy egyre rosszabbul van, és nincs orvosi segítség, üzennek Jézusnak, hogy Uram, akit te szeretsz, beteg.

Jézus nem megy rögtön. Még két napig maradt azon a helyen, és egyszer csak azt mondja a tanítványoknak: keljünk fel, elmegyünk, mert Lázár elaludt. Elmegyek, hogy felköltsem őt. Amikor a tanítványok kérdezik, mert azt hiszik álomnak alvásáról szól, megmondja: Lázár meghalt.

Jézus Krisztus elmegy Betániába. Itt történik a Bibliának egyik legcsodálatosabb esete, amikor Jézus Krisztus beszél Lázár sírjába, egy negyednapos halottnak a sírjába: Lázár, jöjj ki! Az pedig kijön.

A történet röviden ennyi. És mindez azért történik, mint ahogy Jézus Krisztusnak minden csodája történt, hogy megmutassa Isten dicsőségét, és higgyenek benne. Jézus ezért tett csodákat. A kánai menyegzőben ezért változtatja a vizet borrá. Nem azért, hogy többet tudjanak inni, hanem azért, hogy megmutassa Isten dicsőségét, hatalmát, és ez hitet munkáljon az emberek szívében.

Amikor Jézus Betániába megy, ugyanezt akarja: megmutatni Isten dicsőségét, hatalmát, erejét. Az a szándéka, hogy ezzel az emberek szívében hitet munkáljon. Hogy higgyenek benne. És ezeknek a csodáknak a megtörténte után olvassuk is: „Sokan hittek benne... Még a zsidók közül is sokan hittek Jézusban.”

Olyan jó, hogy Márta kimegy Jézus elé. Amikor hallja, hogy jön Jézus a falujukba, akkor elébe megy. Jézus elé, aki kijelenti önmagát, aki megismerteti magát, aki titkokat bíz az emberre, titkokat fejt meg az embernek. Az elé a Jézus elé megy, aki megkérdi Mártát: „Hiszed-e ezt?” Hogy Mártának a szívében és ajkán ott legyen a hitvallás, hogy hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.

Olyan jó, hogy Jézus felé jöttetek, akivel találkozni lehet, aki megismerteti magát velünk, aki kijelenti az Ő lényét, kijelenti az Ő személyét.

Sokan mennek a temetők felé, sokan mennek a halál felé, sokan mennek a reménytelenség felé, de Márta, amikor Jézus megy feléje, akkor ő is elindul Jézus felé, és lesz belőle találkozás, beszélgetés, kijelentés, hogy mi is olvashassuk 2000 évvel később: „Én vagyok a feltámadás és az élet.”

Nem tudom, milyen volt az a ház, ahol Lázár, Mária és Márta élt. A Biblia ír róla, de nem sokat. Amit azonban leír, azt láthatjuk, hogy ez a ház békés ház lehetett. Szeretettel együtt élt egymással a három testvér. Ott, ahol Jézus Krisztust szerették, befogadták, ellátták, megvendégelték, szolgáltak neki vagy ültek a lábainál és hallgatták a tanítását, minden bizonnyal ebben a házban nyugalom, békesség lehetett.

És egyszer csak beüt a baj. Lázár megbetegszik, meghal. Nem lehetett nagyon idős, látjuk az igében, hogy féltik, sajnálják. Összefut a falu, a kis közösség. Lázár meghalt, sajnálják, és vigasztalják a látszólag vigasztalhatatlan két testvért, Máriát és Mártát.

Élhet az ember bármilyen nyugalomban, jólétben, békességben, de a mi nyomorúságunk az, hogy egyszer beüt a baj. Egyszer ennek a nagy látszólagos nyugalomnak, békességnek mégis csak vége lesz, mert betegség lesz, halál lesz, tragédia. Kiderül, hogy az ember bűn és halál alá van rekesztve ezen a földön. Ez egy darabig nem látszik.

Mondtam a fiataloknak is: lehet, hogy boldogok vagytok, éltek szépen. Van mobiltelefonotok, tanulhattok, nyelveket beszéltek, szép ruhákba öltözködtök, szép szobátok is van. Látszólagos nyugalom van, de egyszer beüt a baj. Jön a betegség, a tragédia. Egyszer csak kiderül: bűn, ítélet, és halál alá rekesztett ember vagyok. És akkor mit csináltok?

Ez történt ennél a háznál is. Mi történik itt, amikor Jézus Krisztus elé kimegy ez a kedves Márta? Elmondja Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem. De tudom, hogy bármit kérsz Istentől, azt meg fogja neked adni. Amikor Jézus azt mondja neki: feltámad a te testvéred, akkor Márta megint azt mondja: tudom, hogy feltámad, a feltámadáskor az utolsó napon.

Az volt nekem az érdekes ebben az igében, hogy egymás után elhangzik: *tudom*. Tudom, hogy bármit kérsz az Istentől... Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor. Ha itt lettél volna, akkor tudom, hogy nem halt volna meg az én testvérem. — Ebben az igében azonban nem az a fontos, hogy Márta mit tud, hanem az, hogy mit hisz. Mártának nem a tudásával van baj, hanem a hitével.

Sok ember van, akinek nem a tudásával van a baj. Sok ember van, aki kívülről ismeri a Bibliát. Ismeri a történeteket. Nikodémusnak nem a tudásával volt baj, hanem azzal, hogy nem született újjá és így nem láthatja meg az Isten országát. Azt mondja neki Jézus: ha nem születesz újjá, akkor nem látod meg az Isten országát. Nem a tudásoddal van baj, Nikodémus. Te sok mindent tudsz. Pál apostolnak sem a tudásával volt baj, hanem a hitével. Azzal, hogy nem ismerte Jézust. Ki vagy te, Uram? Én vagyok Jézus, akit te kergetsz. Jézus bemutatkozik neki. Mártának nem a tudásával volt baj.

Láthatjuk, hogy a tudás nem tart meg az örök életre. Láthatjuk, hogy a tudásával Márta mire ment volna? Ma így mondanánk: Márta ismerte a hittant. Tudta a dogmákat, a hittételeket, a hitigazságokat. Ma így mondanánk: Márta tudta a tant, de Jézus azt kérdezi tőle: „Hiszed-e ezt?” Mert ezen fordul meg Mártának is az élete.

Mi Márta történetében a lényeg? Úgy látom, hogy az a lényeges, hogy mivel Márta még nem hitt abban, hogy Jézus a feltámadás és az élet, ezért csak annyit tudott Jézusról, amit eddig megismert belőle. Márta éppen ezért arra volt hajlamos, hogy Jézus Krisztus hatalmát időben és térben korlátozza. Ha itt lettél volna... De nem voltál itt. Se időben, se térben nem voltál itt. De ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem.

Vagyis Márta annyit tud, amit eddig látott Jézusból: Jézus ott volt Péter anyósánál és Péter anyósa meggyógyult. A betegeket elé vitték, és ahol Jézus volt, ott a betegek meggyógyultak. És ha itt lett volna Jézus az én testvéremnél, Lázárnál, akkor meggyógyult volna. Mert Márta csak ennyit ismert Jézusból, amit látott. De mi a hit? Nem annyit tudok Jézusról, nem annyit vallok Jézusról, amennyit már megismertem, hanem amennyit Isten mond nekem róla és önmagáról. Mert a hit: igazat adok Isten szavának, a hit a nem látott dolgokról való meggyőződés.

Még egyszer elmondom: Márta annyit tudott, hogy Jézus meg tudja őrizni a testvérét a haláltól. Vagyis meg tudja gyógyítani. De nem hitte, hogy Jézus képes arra is, hogy a halálból visszahozzon valakit.

Ábrahám miért a hívők atyja? Mert úgy gondolkozott, hogy az ő fiát Isten a halálból is képes feltámasztani. Ezért volt kész az oltárra tenni a fiát, mert úgy gondolkozott, hogy Isten, akit szeret, akiben hisz, akinek minden szavát igaznak tartja, az képes a halálból visszahozni Izsákot. Ábrahám ezért a hívők atyja. Ábrahám nem annyit hitt az Istenből, amennyit neki Isten addig megmutatott, hanem hitte azt is, amit nem látott. Isten azt mondta neki, hogy neked adom ezt az egész földet. Nézz jobbra, balra, keletre, nyugatra, északra, délre — az egész a tied lesz. És amikor Sára meghal, nincs ahova eltemesse, mert akkor egy darab föld sem az övé még. Úgy kell megvennie a makpélai barlangot. Adjatok nekem egy temetkezési helyet, hogy a feleségemet eltemessem.

Kijelenti neki Isten, hogy annyi utódja lesz, mint égen a csillag, mint a tenger fövénye.

Tahiban kiszámoltuk, hogy eltelt 85 esztendő és ez idő alatt Ábrahámnak egy fia születik meg két unokája. Hogy lesz így tovább? És a Zsidókhöz írt levél azt mondja Ábrahámról, hogy várta az alapokkal bíró várost, amelynek tervezője és alkotója Isten. Lakott a sátorban, de várta az alapokkal bíró várost, amelynek tervezője és alkotója az Isten. Ez a hit. A hit nem az, hogy annyit fogadok el Istenből, amennyit megtapasztaltam, hanem a hit azt jelenti, hogy annyit fogadok el Istenből, amennyit Ő mond nekem, és azt mondom: igaz.

Ezért kérdi Jézus: Hiszed-e ezt? Márta te csak annyit hiszel belőlem, amennyit láttál. De boldogok, akik nem látnak és hisznek. Tamás is csak annyit akart hinni, amennyit látott, de az nem *hit*. A *hit*, hogy nem látom, de biz-

tos vagyok benne, mert Isten mondta. Ő nem hazudik, Ő igaz, és minden cselekedete hűséges. Én ezt tudom, vallom és magamra nézve kötelezőnek fogadom el.

Ezért a feltámadás és az élet Jézus. Ez azt jelenti, hogy csak Jézus tudja közvetíteni számunkra a feltámadást és az életet.

Ha most barkochbáznánk, akkor ha én arra gondolnék, hogy a feltámadás, lehet, hogy valaki megkérdezné: fogalom? Nekem azt kellene mondanom: nem. A feltámadás egy személy. Jézus mondta: Én vagyok a feltámadás és az élet. Ez nem fogalom. Én vagyok az élet kenyere. Az nem tárgy. Az egy személy. Én vagyok a szőlőtő. Az egy személy. Az Úr Jézus Krisztus. És ezt csak a vele való találkozásban lehet megismerni és átélni.

Amit Márta tud Jézusról, az őt nem vigasztalja meg. Odamegy a sok ember vigasztalni, de se a jó szó, se a testvéri együttlét, közösség nem vigasztalja meg. Mert amíg az ember nem hisz az Úr Jézus Krisztusban, amíg az embernek nincs hite, hogy mindaz, amit Jézus kijelent magáról, az igaz, addig nincs megvigasztalva. Ez pedig döntő dolog.

A héten, az egyik órán elhangzott, hogy mit is jelent: vigasztalás. Elmondtam, hogy a temetéseken szoktam átélni ezt. Nem minden temetés egyforma. Ha Lázár például 95 éves lett volna, lehet, hogy nem ennyire siratják. De Lázár fiatal volt. Némely temetésen átélem, hogy azt mondom a gyászolóknak: azért jöttem, hogy vigasztaljalak titeket. Ha az elhunyt távoli rokon, vagy jó vénségben halt meg — ahogy Isten ígéje mondja: betelve az étellel — azt látom a szemeken: miről akar itt ez a lelkész beszélni? Annyira nem kell bennünket vigasztalni, nincs olyan túl sok könny, nincs nagy fájdalom. Miért akar ez bennünket vigasztalni?

Én akkor elkezdem az igét: „Áldott az Isten, aki megvigasztalt minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.” Miért akar ez bennünket vigasztalni? És elmondom: azért vigasztallak titeket, mert jól nézzétek meg ezt az urnát, rátok is ez vár. Ezért. Isten ezért akar bennünket vigasztalni. És amikor egy családban haláleset történik, akkor az ember nemcsak azért rendül meg, mert elvesztett valakit, hanem azért is, mert így járunk mi is, mert ránk is ez vár.

Én hiszem és vallom, hogy amikor Jézus elment Betániába, akkor nemcsak Lázár miatt ment oda, hogy feltámassza, hanem azért, hogy Mária, Márta meg mások is higgyenek benne, hogy a vele való találkozás a vigasztalás. Higgyék el, hogy Ő a feltámadás és az élet. Ezért beszélget először Mártával, aztán Máriával és majd csak utána megy Lázár sírjához, hogy lássák meg, hogy Ő a feltámadás és az élet. Ő ezzel vigasztal bennünket. Ez az Isten vigasztalása: Jézus.

Ezért kérdezi meg a Heidelbergi KÁTÉ-nk: „Mi a te életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?” A felelet: Életemben és halálomban nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Megváltómnak, a Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok. Ez a vigasztalás. Ha Jézus Krisztus megváltott az Ő drága vérével az ördögnek terhes fogságából, híven feloldozott a bűnnek kemény igájából, szabadságra hozott — mondja egy kedves énekünk —, ez a vigasztalás.

ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET

Jézus először odamegy Mártához, Máriához, mert Ő az élőkkel akar most foglalkozni, hogy hitet gerjessen, hitet adjon nekik. Ezért kérdi meg: „Hiszed-e ezt?”

Ez az egyetlen vigasztalásunk: akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk. Erre kellene Mártának is eljutnia. Ő sír, hogy elvesztette a testvérét. Ez természetes emberi állapot. Ha valakit elvesztünk, aki közel állt hozzánk, szeretjük, akkor természetes, hogy siratjuk. De a hit az ettől sokkal tovább lát. Mai igénk is azt mondja: a hit tovább lát. Jézus a feltámadás és az élet. A hit szerint a hívő ember halála nem tragédia, az szomorúság.

Korábban volt egy olyan hetem, hogy négy hívő testvért temettünk el. Volt, hogy egy nap kettőt. Azt hittük, nem bírjuk ki, mert olyan szomorúak voltunk. De amikor a temetésnek vége lett, azt mondta egy bácsi nekem: ez nem is temetés volt, hanem ünnep. Zengett a halleluja az egész temetőben: „Boldogság szép hazája, te. Szívem benned örül, hol himnusz zengnek angyalok, királyi trón körül. Boldogságban találkozunk a szép hazában ott Sosem nyugszik le majd napunk, Örök világot oszt.”

Ez nem is temetés volt, csak belül volt fájdalom. Tulajdonképpen örültünk, hogy valaki hazaért. Megharcolta a hitnek a harcát. Végig megállta a nagy tusát, az ördög utolsó támadásait.

És Jézus miért sír itt? A zsidók szerint azért sírt, mert nagyon szerette őt. Én nem hiszem, hogy Jézus ezért sírt. Háborgott lelkében Jézus — írja Isten igéje. Amikor kijön Mária és ő is elkezd: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg az én testvérem. Mintha összebeszéltek volna. Hányszor megtárgyalhatták. Jézus felháborodik. Háborog a lelkében. Mennyire szerette őt! Azt hiszem, Jézus nem ezért sírt. Szerette Lázárt, igaz, de Jézus valami olyanért sírhatott: ezek a hívők mindig ezen a földön szeretnének élni? Pál apostol azt mondta: kívánok elköltözni, az Úrral lenni, mert az sokkal jobb. Ezek meg gyógyíthatnák magukat állandóan, nehogy meg kelljen halni.

Ha itt lettél volna... Ezen múlik minden. Nem voltál itt, Jézus. Elveszett a reményünk, az örömünk, a testvérünk, mert nem voltál itt. De hogy Lázár hova kerülhetett, hogy Lázárnak sokkal jobb, azt még nem hiszik. Miért? Mert nem hiszik a feltámadást és nem hiszik az életet. Mert azt hiszik: a halállal mindennek vége van. Nem tudják, hogy a mi földi életünk csak egy része az örök életnek, az örökkévalóságnak. Jézusról ezért mondja az ige: háborgott a lelkében.

Figyeljünk arra, hogy a feltámadás szó azt is jelenti: talpra állítani, felállni, felkelni. Hogy Jézus Krisztus a feltámadás és az élet, azt jelenti, hogy Jézus Krisztus talpra tud állítani mindenkit. Hiszed-e ezt? Jézus fel tud állítani minden elesettet, minden elbukottat. Ez azért is fontos, mert a KÁTÉ-nk is leszögezi, hogy a feltámadás mit jelent számunkra. Három dolgot mond.

Először: Jézus Krisztus feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket részesíthessen abban az igazságban, amit az Ő halálával szerzett nekünk.

Második: Jézus feltámadása azt jelenti, hogy mi is új életre támadhatunk fel. Már ezen a földön, itt, új életben járhatunk, mert a Biblia ezt is feltáma-

dásnak nevezi. (Lk 15): „Ez az én Fiam meghalt és feltámadott. Elveszett és megtaláltatott.” Az új élet is feltámadás.

Egyik énekünkben magunkat biztatjuk: keljünk fel a bűn mély álmából, akik még abban heverünk. A feltámadás azt jelenti: hiszem, hogy Jézus Krisztus engem talpra tud állítani. Elestem, elbuktatott az ördög, a padlón vagyok, de hirdetem: Jézus Krisztus a feltámadás, és ha ezt hiszed, akkor hiszed azt is, hogy Jézus Krisztus fel tud állítani téged is. Mert van hatalma felállítani, talpra állítani a gyermekedet, unokádat, akárkit. Mert Ő a feltámadás és az élet. Hiszed-e ezt?

A harmadik: Jézus feltámadása a mi dicsőséges feltámadásunknak is bizonyos záloga számunkra. Hiszed-e ezt? A gabonamag elhal. Hiszed-e, amit Pál az 1Korinthus 15-ben mond: elvettetik érzéki test. És hiszed-e azt, amit énekelni fogunk: „Földi porból vett porom végre ismét porba tér meg. De feltámaszt egykoron Megváltóm, hogy véle éljek.” Hiszed-e azt, hogy a port Jézus feltámasztja? Mert neki van hatalma, és Ő ezt megmondta. Nem látod, fel-foghatatlan, megmagyarázhatatlan — de mindez nem is kell, mert a mai ige szerint el kell hinni. Ha te így tudsz hinni a te Uradban, Jézus Krisztusban, akkor elmúlik a halálfélelem, mert Jézus Krisztus megszabadítja azokat, akik a haláltól való félelem miatt rabok ebben a földi életben.

Ha hiszed, hogy tied is a feltámadás, akkor Jézus szeretete megdönthetetlen bizonyosság lesz, rendíthetetlen bizonyosság, hogy Isten a minket megváltó Isten. Elmúlik a halálfélelem, mert ahhoz megyek, aki mindennél jobban szeret engem. Új életre támadok fel, új életben járok, és új testet várok, amelyet egykor Jézus Krisztus megad nekem. Addig pedig az Ő országában, dicsőségében várhatom a halottak feltámadását.

Aki ezt hiszi, az mondja: Igen, Uram Jézus, hiszem, hogy te vagy a feltámadás és az élet. Jézus te vagy az életem, te vagy a feltámadásom.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, bocsásd meg a hitetlenséget, amellyel olyan sokszor megbántunk téged, amikor a halálról úgy gondolkozunk, hogy egyszer élünk, és csak ez a földi élet van. Hogy nem jött még vissza onnan senki, mert az ördög betanította ezt a mondatot nekik. Te, aki megálltál a betániai temetőben, és beszóltál a sírba, megmutattad, hogy hatalmad szavával mindenre képes vagy, és egyetlen szó is elég.

Bocsásd meg a hitetlenséget, Urunk, hogy mi csak annyit fogadunk el belőled, amennyit már tapasztaltunk, és nem látunk tovább. Köszönjük annak a századosnak a hitét, aki tovább látott, mert azt mondta: térben és időben nem vagy korlátozva. Csak egy szót szólj, ne is gyere a házamba, Úr Jézus, mert tudom, hogy meggyógyul az én szolgám.

Ajándékozz meg bennünket ilyen hittel, Urunk, amikor szeretteinktől búcsúzunk. Vigasztalj meg bennünket és minden gyászolót, Urunk tenmagaddal, hogy te vagy a feltámadás és az élet. És aki hisz benned, soha meg nem hal, hanem mindörökre veled él.

ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET

Köszönjük, hogy csodálatos mennyet készítettél a tieidnek, és örököljük azt az országot, amely a számunkra készítettél. Áldunk ezért. És azt is köszönjük, hogy az odavivő utat is megmutatod nekünk, és megtartasz bennünket. Igazságod jobbjával támogatsz, és olyan sok testi ajándékkal is megáldasz bennünket, mint a napsütés, az ős, a családnak, a munkák, az örömeink.

Áldunk téged, Úr Jézus Krisztus, mindezért. Mutasd fel újból és újból a te dicsőségedet, és engedd, hogy higgyenek benned mindazok, akik életre választottak. Jöjjenek ki a sírokból, Urunk és támadjanak fel az élet feltámadására. Könyörülj meg mindazokon, akik még ez előtt vannak. Áldunk téged mindazokért, akik már kijöttek és új életben igyekeznek járni, téged dicsőítve és neked szolgálva.

Áldd meg népünket, egyházunkat, gyülekezetünket. Áldd meg, Urunk a reánk következő hetet szolgálataival, munkáival együtt. Hadd járjunk előtted, mint vidám, boldog gyermekek.

Ámen.

357.

s *Berlin, 1653.*

Jé- zus, én bi- zo- dal- mam,
Ben- ned van nyu- go- dal- mam.

És Meg- vál- tóm é- le- tem- ben,
Nem kell sem- mi- től ret- teg- nem,

Ha- lál nagy éj- sza- ká- ja,

Bár ret- tent- sen fú- lánk- ja.

2. Jézus, én Megváltóm, él, Én is látom az életet; :/:
Lészek Idvezítőmnél, Immár semmi sem rettenthet:
Ő a Fő, és nem hagyja, Hogy elveszék egy tagja.

3. Reménység kötelével Véle már összeköttettem, :/:
Erős hitem kezével Már ő belé helyeztettem; El nem
szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.

4. Földi porból vett porom Végre ismét porba tér
meg, :/: De föltámaszt egykoron Megváltóm, hogy véle
éljek Végtelen dicsőségben: Nála lések mennyégben.

5. Ami fáj itt és sóhajt, Az ott léssen dicsőséges; :/:
Földből szépen ott kihajt, Mi itt inségekkel teljes. Erő-
telenségemet, Ott letésem bűnömet.

6. Bátorságban légyetek: Jézus hordoz, mint övéit,
:/: Hát ne keseregjete: Krisztus újonnan megépít.
Angyalának szavára Felkeltek nemsokára.

7. Emeld fel hát lelkedet, Hagyj el minden földi
vágyat; :/: Bíz rá arra szívedet, Kiből idvesség árad.
Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!